

just i Tider, hvor alle saadanne Dplysninger kunne gives, uden at ringeste Ulempe er forbunden dermed, hvor det Hele er i fuldkommen Orden, og hvor det Hele kan bringes til fuldkommen klar Bessuelighed for os, det er just i saadanne Tider, at vi skulle staae paa, at saadanne Dplysninger blive os meddeelte; saa kommer Sagen igang, og saa komme aldrig de Tider, hvor Dplysninger virkelig ikke kunne gives os, og hvor det virkelig er af væsentlig Betydning, at man forholder os dem. — Det andet Punkt, jeg kunde have havt isinde at dvæle ved, skal jeg opsætte, da det hører under de paafølgende Paragraffer.

Ordføreren: Da det ærede 7de kongevalgte Medlem (Andræ) fremhævede, at han ansaae det for en uafviselig Nødvendighed, at der blev givet Forklaringer om Reservecens Omsætninger, saa havde det vistnok ikke været for Meget at vente, at det ærede Medlem selv vilde have stillet et Endringsforslag i saa Henseende til Statsrevisionens Indstillinger, Noget, der jo har staaet det ærede Medlem fuldkommen frit for. Udvalget har indtaget et noget andet, men, som det forekommer mig, ret rimeligt Standpunkt i denne Sag. Finantsministeren har paa Statsrevisionens Forlangende givet denne de attraaede Dplysninger, men har ikke fundet, at de vare af den Bessaffenhed, at de burde meddeles paa anden Maade end til Statsrevisionens Underretning. Det maatte derefter synes ganske naturligt, at Statsrevisionen ikke omtalte Sagen videre i Betænkningen, naar den ikke i disse Dplysninger fandt Noget, som gjorde det ønskeligt, at Sagen kom nærmere til Rigsdagens Kundskab. Havde Statsrevisionen fundet noget Saadant, havde den vistnok nok indstillet, at de omtalte Forklaringer eller den nævnte Deel af Regnskabet henvistes til Statsrevisionen for 1867—68, og gjennem Rigsdagen søgt at fremkalde en Beslutning om, at dette Parti af Statsregnskabet skulde gjøres til Gjenstand for en saadan offentlig Behandling, som det høitærede Medlem syntes at ønske. Udvalget har derfor antaget ganske at kunne berolige sig ved, at der fra Statsrevisionens Side ikke var fundet Anledning til at søge en saadan Beslutning

fremkaldt. Det staaer jo imidlertid endnu det høitærede Medlem frit for at faae et Endringsforslag om dette Punkt stillet til den Beslutning, der vil være at tage i nærværende Sag, og man vil altsaa derved kunne komme til Klarhed om, hvorvidt Rigsdagen billiger det ærede Medlems Anskuelse med Hensyn til det paaagjældende Punkt. — Hvad angaaer den af det samme høitærede Medlem fremfattede Bemærkning med Hensyn til det af Udvalget udtalte Duffe om en Fortællelse af Betænkningen, da kunde det synes, som om det ærede Medlem i saa Henseende var af en meget anden Anskuelse end Udvalget; men dette vil imidlertid ved nærmere Efterhyn vise sig ingenlunde at være Tilfældet. De Partier af Statsrevisionens Betænkning, som af det ærede Medlem bleve omtalte som kort behandlede, uagtet de indtage en temmelig stor Plads i Betænkningen, nemlig Krigs- og Marineministeriet, ere jo netop de, der i det største Omfang behandle Uregelmæssigheder i Henseende til Bevillingens Anvendelse. Paa hver Side af de nævnte Partier kan man, saa at sige, finde ikke een, men flere Uregelmæssigheder i Bevillingens Anvendelse, og disse Partier vilde altsaa ikke kunne gjøres kortere. Jeg skal her udtale, hvad Udvalget til enhver Tid har været enig om, at de tvende §§ 15 og 16 fra Statsrevisionens Side ere behandlede paa en saadan Maade, at Behandlingen virkelig ikke kunde være kortere, naar henses til den Mængde af vigtige Anker, der ere blevne frembragne mod Regnskabet i de paaagjældende to administrative Brancher. Naar det høitærede Medlem omvendt samtidig fremhævede, at, hvad Betænkningen indeholdt angaaende det kongelige Huses Apanager, var for langt, da det kun indeholdt det Samme, som allerede indeholdtes i Statsregnskabet, saa ere vi netop ogsaa enige med det ærede Medlem i saa Henseende. Ethvert Ord, der spildes paa, hvad man ligesaa godt kan see i Statsregnskabet, er for Meget; en Mængde Dplysninger, som kun indeholde en lidt udbøret Fremstilling af, hvad der staaer i Statsregnskabet, og som kun ere til Efterretning, Dplysning, eller hvad det ærede Medlem vil kalde det, uden at der oplyses Noget, som det kan være af Interesse